

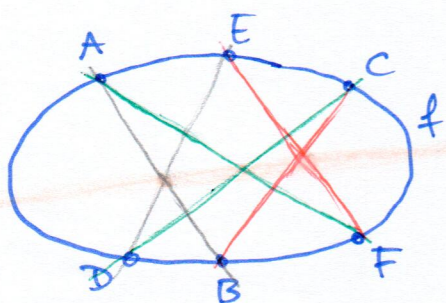
Aplikace Bézoutovy věty

1) Pascalovo hexagrammum mysticum (1639, diáraz posdži)

(je to v zásadě hvězka, ale důležité je pochopit diárazovou techniku)

Věta: f kvadrík (tj. polynom st. 2), ireducibilní (tj. ne sjednocení dvou přímek)
 A, B, C, D, E, F 6 různých bodů na f

\Rightarrow body $AB \cap DE, EF \cap BC, CD \cap AF$ leží na přímce

[Pozn.: platí projektivně, tj. včetně případu $AB \parallel DE$ apod.]
 [Pořadí bodů libovolné, průsečíky mohou být venku, ...]

Diáraz: $g :=$ součin přímek AB, CD, EF
 $h :=$ součin přímek DE, BC, AF } formy stupně 3
 (projektivních!)

zvol $P \in V(f), P \neq A, \dots, F$

zvol λ t.ž. $k := g + \lambda h$ má nulou v bodě P ... $\lambda := -\frac{g(P)}{h(P)}$

\odot k je forma st. 3, nuluje se i v A, \dots, F
 i v těch třech průsečících

\rightsquigarrow čili $|k \cap f| = 7 \quad \not\Rightarrow$ spor s Bézoutem!

Bézout $\Rightarrow k, f$ mají společnou komponentu

ALE: f je ireducibilní

} $\not\Rightarrow$ spor
 \Rightarrow společ. komp. je celé f

$\Rightarrow k = f \cdot l$ pro nějakou formu l st. 1

čili $V(k) = V(f) \cup \underbrace{V(l)}_{\text{přímka}}$, ty tři průsečíky - leží na l
 - neleží na f
 \Rightarrow leží na l \square

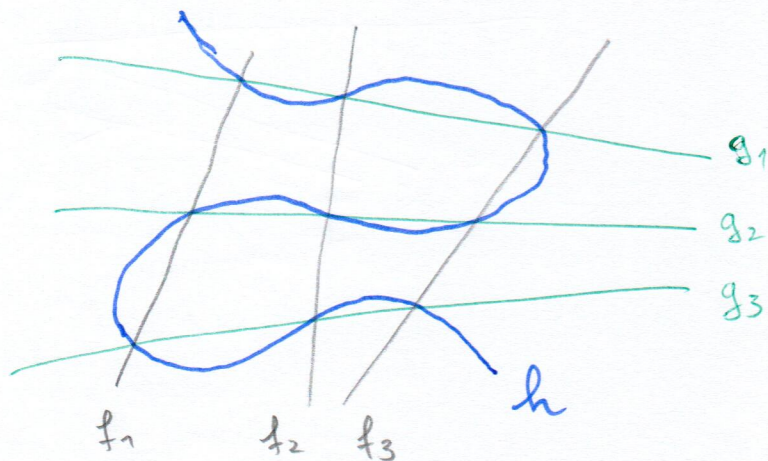
2) Cayley - Bacharachova věta (1886)

65

Věta: f, g kubické křivky - bez společné komponenty
 (v $\mathbb{P}^2(K)$) (projektivní!) - jednoduchá křivky A_1, \dots, A_9
 h kubická křivka obsahující A_1, \dots, A_8
 $\Rightarrow h$ obsahuje také A_9 & navíc $h = \lambda f + \mu g$
 po nějaká $\lambda, \mu \in K$

Speciální případ: Lemma o devíti bodech:

uvážíme f, g , které jsou součiny tří přímek, tj. 3×3 mříž

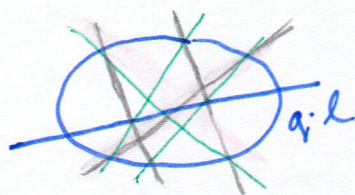

$$f = f_1 \cdot f_2 \cdot f_3$$

$$g = g_1 \cdot g_2 \cdot g_3$$

h prochází osmi body
 \Rightarrow i tím devátým

Důsledky: - Pascalův hexagram:

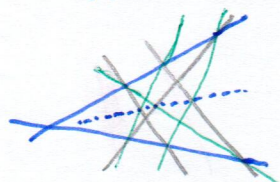
$f_{1,2,3}$ = jednatrojice přímek

$g_{1,2,3}$ = druhá trojice přímek

$h = q \cdot l$
 ... přímka procházející
 daná kvadrátka dvěma průsečíky

\Rightarrow i ten třetí průsečík tam leží, $f_q \Rightarrow \in l$

- Pappova věta: to samé, ale $q =$ součin dvou přímek

(~300 BC)

- původní důkaz využíval q ired.
 - argument výše to nepotřebuje!

- asociativita grupové operace na eliptických křivkách

Důkaz Lemmatu o 9 bodech:

značím: $f = f_1 \cdot f_2 \cdot f_3$

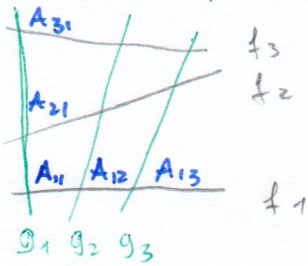
$g = g_1 \cdot g_2 \cdot g_3$

kde $f_{1,2,3}, g_{1,2,3}$ podvou různé přímky

$A_{ij} := f_i \cap g_j$

necht' h obsahuje $A_{ij} \forall (i,j) \neq (3,3)$

Buňo: $f_1 = y, g_1 = x$... lze docílit projektivní změnou souřadnic

... $f(0,y)$ je poly. st. 3, má za kořeny y -ové souřadnice bodů A_{11}, A_{21}, A_{31}

ale $h(0,y)$ táhý!

$\Rightarrow f(0,y) \parallel h(0,y) \sim K[y]$

či $h(0,y) = \mu \cdot f(0,y)$ pro nej. $\mu \in K$

... $g(x,0)$ je poly. st. 3, má za kořeny x -ové souřadnice bodů A_{11}, A_{12}, A_{13}

ale $h(x,0)$ táhý

$\Rightarrow h(x,0) = \lambda \cdot g(x,0)$ pro nej. $\lambda \in K$

? $h = \mu \cdot f + \lambda \cdot g$?

... označ $k := h - \mu f - \lambda g \stackrel{?}{=} 0$... uvaluje se ve všech $A_{ij}, (i,j) \neq (3,3)$

$k(0,y) = \underbrace{h(0,y)}_{=0} - \mu \underbrace{f(0,y)}_{=0} - \lambda \underbrace{g(0,y)}_{=0}$, protože $x \mid g$

$\Rightarrow x \mid k$

... analogicky: $y \mid k$

$\Rightarrow k = x \cdot y \cdot l$, ale: • k obsahuje všechny $A_{ij}, (i,j) \neq (3,3)$

• A_{22}, A_{23}, A_{32} nevaluje x ani y

\Rightarrow uvaluje je l

ale ony nekží na vřímce $\Rightarrow l=0$

st. $\leq 3 \Rightarrow$ st. ≤ 1

3) Grupová operace na eliptické křivce

eliptická křivka $\equiv y^2 = x^3 + ax + b$ t.ž. neobsahuje singulární body

$E_f := (V(f), +, \cdot, 0)$ kde 0 je libovolně zvolený bod

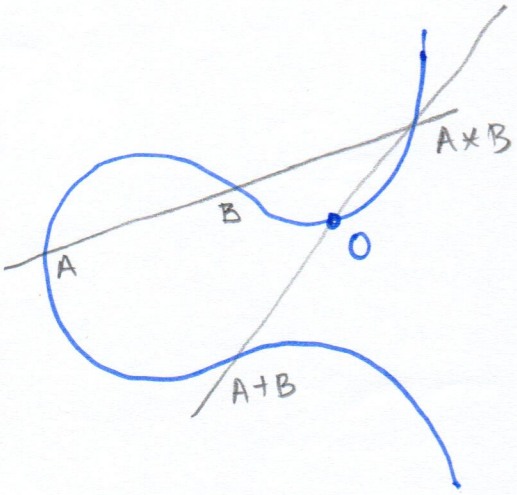
$-A = (0 \neq 0) * A$

$A+B = 0 * (A * B)$

kde $A * B =$ ten třetí bod v průniku AB a f (Bézout!)
 $(A+B)$

$A * A =$ ten ~~dvakrát~~ třetí bod na (jednoznačně určené) tečce v bodě A a f

($\Rightarrow I_A(f \cap t) = 3 \Rightarrow A * A = A$, jinačt obsahuje jiné B)

III \odot $*$, $+$ jsou komutativní
... je to jen o křivce AB , resp. tečce v A

III \odot $0 + A = 0 * (0 * A) = A$
ten třetí na OA

III \odot $A + (-A) = 0 * (A * (-A))$
 $= 0 * (A * (0 * A)) = 0$
 $0 \neq 0$

? asociativita?

Pozn.: v kanonickém tvaru $y^2 = x^3 + ax + b$ je křivka symetrická podle osy x , obsahuje bod $[0:1:0]$ v měřítku

\Rightarrow zpravidla se volí $0 = [0:1:0]$

$\Rightarrow 0 * 0 = 0$ & $(-A =$ reflexe bodu A podle osy x)

Důkaz asociativity :

? $A + (B + C) = (A + B) + C$?

↪ stačí ? $A * (B + C) = C * (A + B)$?

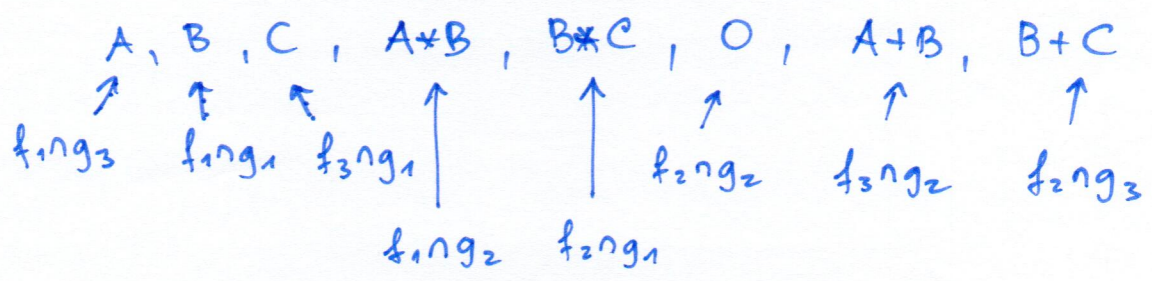
... uvažuj průsečík přímek $A(B+C) \cap C(A+B) =: X$

? X leží na přímce f ? ... patř je to nutně výsledkem obou operací $*$

Lemma o 9 bodech :

$$\begin{array}{lll}
 f_1 = AB & f_2 = O(B * C) & f_3 = C(A + B) \\
 g_1 = BC & g_2 = O(A * B) & g_3 = A(B + C)
 \end{array}$$

... na eliptické přímce leží určitě 8 z devíti průsečíků :

⇒ leží tam i ten devátý, tj. X

Pozn.: Často se uvažují grupy $E_f(K)$ pro různá K ($\mathbb{Q}, \mathbb{R}, \mathbb{C}, \mathbb{F}_q, \dots$)

... Idea: A, B mají souřadnice v $K \Rightarrow A * B$ také

↪ využití v teorii čísel ($K = \mathbb{Q}$)
v kryptografii ($K = \mathbb{F}_q$)

↳ Pozor! nemám Bézouta, takže není jistota, že je $*, +$ dobře def.

